

Smith, Edison Alexander
Sergeant
North Nova Scotia Highlanders
Royal Canadian Infantry Corps
F60373

Edison Alexander wordt geboren op 7 oktober 1912 in West Point, Prince County, Prince Edward Island, Canada. Hij wordt Edison genoemd.

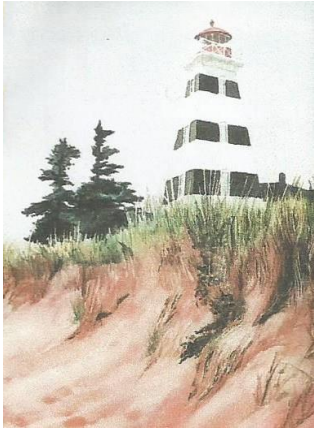

Hij is de zoon van Bertha Burrows (MacDonald) Smith en Samuel Dumville Smith. Ze zijn op 8 maart 1911 in Springfield West getrouwd door de predikant van de United Church of Canada. Ze wonen hun hele leven in West Point.

Edison is de oudste van drie kinderen, Willard Nelson is twee jaar jonger en Bertie Burrows wordt twee jaar na Edison geboren. Bertie sterft op 25 maart 1925. Er is één baby die overlijdt bij de geboorte.

Broer Nelson zei later dat hij niet kon geloven dat Edison op dezelfde dag stierf als Bertie. Hij zei dat de dood van Edison hem kapot maakte van verdriet, omdat hij zelf in het Canadian General Hospital was toen het nieuws hem bereikte. Nelson was tijdens de slag op Sicilië gewond geraakt en hield de rest van zijn leven granaatscherven in zijn lichaam.

Edison groeit op en woont enige tijd bij zijn grootvader William MacDonald in de vuurtoren op West Point, als zijn vader op zee is. Hij gaat naar de Montgomery-school in West Point. Zijn broer is zijn beste vriend en de twee delen een geheim dat zij meegenomen zouden hebben in hun graf, als Nelson het in zijn latere jaren niet had verteld. Als ze op een ochtend op school

aankomen voordat de conciërge er is, steken ze om te helpen vast het vuur aan, maar dat loopt helemaal uit de hand en de school brandt af. Ze maken graag grappen, maar nooit over dat vuur...

Edison.

Hij gaat van school af als hij veertien is na het voltooien van graad 8. Zijn vader is kapitein op een schoener, zoals diens vader, Frank, voor hem is geweest. Edison brengt een groot deel van zijn tijd met zijn vader door op zee. Een verhaal dat zijn vader vaak vertelt, gaat over die keer dat Edison hem op de schoener vergezelt om een volle lading kolen op te halen in Pictou, Nova Scotia.

Bij het oversteken van de Straat van Northumberland worden ze door een gemene noordooster storm geraakt, maakt de schoener water en zinkt. De kapitein en de bemanning gaan de sloep in. Hij beschrijft de storm als: Enorme golven beukten tegen zijkanten van de roeibot terwijl ze vechten om de kust te bereiken, maar geen enkele golf sloeg over de sloep heen. 'Ze waren allemaal meer dan dankbaar dat ze de kust te bereikten.'

Na het verlies van de schoener, wordt zijn vader kreeftenvisser en werkt Edison in de zomer bij hem en hij is houthakker in de winter. Voor hij in militaire dienst treedt, is hij ook werkzaam als kreeftenkoper voor de firma W.A. Broidy in Pictou, Nova Scotia.

Hij brengt zijn vrije tijd graag door met skiën, sportvissen en roeien. Op een keer, tijdens het roeien, hebben hij en Nelson de ervaring om het zeemonster van de Straat van Northumberland te zien. (Een andere herinnering van Nelson gaat over de geest van een vleeshouwer in een huis waar ze ooit woonden. Ze noemden hem Papeau.)

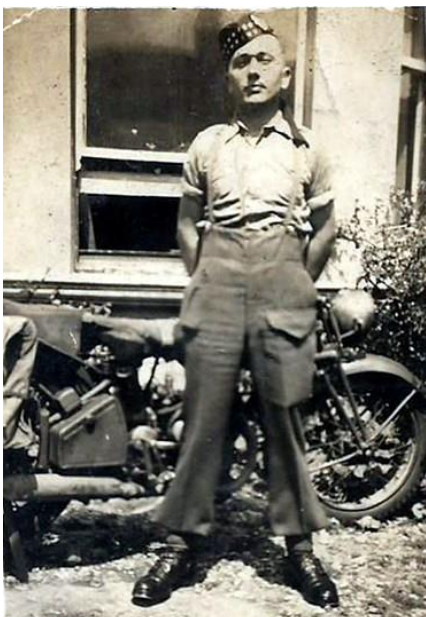
Helen Boulter als 14-jarige.

Als hij een keer uitgaat met de zus van zijn toekomstige vrouw, plaagt hij haar en zegt: "Maak je geen zorgen Helen, ik wacht tot je volwassen bent en dan trouw ik met je!" Ze is dan veertien jaar en hij zeven jaar ouder en ze neemt hem niet serieus.

Hij is een man van zijn woord en wint, als ze negentien is, Helen's hart en trouwt met haar als ze twintig is, op 10 april 1940.

De oorlog in Europa raakt zijn gevoel voor patriottisme, en uit zijn militaire documenten wordt duidelijk dat hij op 2 juli 1940 de eed aflegt in Charlottetown, Prince Edward Island. Vanwege zijn liefde voor de zee

heeft zou hij graag bij de marine gaan, maar hij wordt doorgestuurd naar de North Nova Scotia Highlanders. Hij volgt zijn basisopleiding in Amherst, Nova Scotia, van 3 juli 1940 tot- 18 mei 1941, na zijn aanmelding op Camp Debert, Nova Scotia. Zijn medische gegevens vermelden dat hij 1.60 m lang was en 63 kg weegt. Hij had een gebruinde huidskleur en grijze ogen met bruin haar. Hij is geen grote man, maar alles wijst erop dat hij een normale 27-jarige is. Hij wordt als zeer goed beoordeeld en hij geeft als reden op: 'om te helpen met de oorlog'. Zijn bereidheid om altijd anderen te helpen zal hem uiteindelijk het leven kosten...

Zowel Edison als Nelson waren Noord-Nova's toen ze zich aanmeldden, maar Nelson werd overgebracht naar de West-Nova's. Het was een

opluchting voor Edison, omdat hij zich zorgen had gemaakt dat zij samen in dezelfde strijd zouden zijn. Toen werd zijn zwager aan zijn onderdeel toegevoegd, bij een ander peloton, maar zowel hijzelf als zwager Ralph Boulter stierven in dezelfde strijd.

Edison en zijn broer Nelson.

Hij wordt vader op 20 juli 1940 als Douglas Scott geboren wordt, de trots van zijn leven in de korte tijd die ze samen hebben. Hij mag van hem genieten, met zijn gezin op West Point, als hij verlof heeft van 7-20 december 1940.

Douglas.

Edison met zijn zoon Douglas.

Helen en Douglas vergezellen hem terwijl hij wacht op zijn orders om naar het buitenland te gaan. De orders komen aan en hij gaat op 20 juli 1940 naar Halifax, Nova Scotia. Hij laat een zwangere Helen met éénjarige Douglas in haar armen, achter. Ze keert terug naar Prince Edward Island en woont de komende dertien jaar bij zijn ouders. Hij komt op 31 juli 1941 aan in Avonmouth, Verenigd Koninkrijk.

Harriet Elaine.

Op 21 december 1941 brengt Helen een meisje ter wereld, dat Edison Harriet Elaine wordt genoemd. Hij ziet haar nooit, behalve op foto's. De meeste foto's van haar en Douglas in die jaren worden naar Europa gestuurd en omdat geen van Edison privébezittingen ooit thuiskwam, zijn al deze foto's verloren gegaan.

Helen, haar schoonvader, Douglas en Harriet.

Edison raakt gewond op 25 juli 1944. Hij wordt behandeld voor een gebroken dijbeen. Het is de bedoeling dat hij bevorderd zou worden tot Lance Corporal, maar doordat hij gewond is blijft hij nog Private. Hij keert terug naar het leger in Frankrijk op 25 augustus 1944.

Hij wordt bevorderd tot Lance Corporal op 25 september, 1944 en vanaf 6 oktober 1944 heeft de rang van Corporal. Op 19 februari 1945 wordt hij bevorderd tot A / Sergeant. En vanaf die tijd aangesproken als Sergeant en wordt ook vermeld als Sergeant ten tijde van zijn overlijden op 25 maart 1945, tijdens de strijd om de Rijn in Bienen, Duitsland. Hij sterft op de dijk.

De dood van Edison is opgenomen in twee non-fictie boeken.

Citaat uit 'TOO YOUNG TO DIE' van John Boileau en Dan Black, James Lorrimer & Company Ltd., Pubichers, Toronto

Pag. 299: *'Terwijl majoor Dickson gewond op de dijk lag, stopten mannen om te helpen, maar hij zei hen door te gaan. Toen wierp een mortierontploffing Sergeant Edison Smith van West Point, Prince Edward Island, de lucht in. Het lichaam van de Sergeant landde voordat het van de dijk afrolde, maar het beschermde de Major tegen de mortieraanval. "*

Major Dickson May 2007.

Major Dickson zei altijd dat Edison zijn leven redde en heeft steeds zijn graf bezocht als hij in Nederland en Duitsland was. Hij werd niet alleen een rechter thuis in New Brunswick, maar ook een man die vrienden werd met een Duitse historicus, Josef Becker uit Bienen. Hij liet Josef de plek zien waar het incident plaatsvond. Het is inderdaad bijzonder voor de familie van Edison om precies te weten waar hij het leven liet en dat hij door te sterven een andermans leven redde.

Sgt. Smith wordt begraven in Duitsland, Bedburg, op de Tijdelijke Canadese Militaire Begraafplaats.

Op 28 januari 1947 wordt hij herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, Nederland, graf **V. H. 13**. Waar zijn graf liefdevol verzorgd wordt door kinderen van mensen hij probeerde te bevrijden.

Levensverhaal: Harriet Jeneraux, dochter van Edison Alexander Smit

Levensverhaal ter beschikking gesteld aan Faces to Graves, met dank aan Harriet Jeneraux.

*Harriet's
allereerste bezoek
aan het graf van
haar vader op 15
September 2017.*

Video van haar bezoek:

https://www.youtube.com/watch?v=yATf_bxXRaU&t=26s

Harriet legde bloemen op de plek op de dijk waar haar vader sneuvelde.

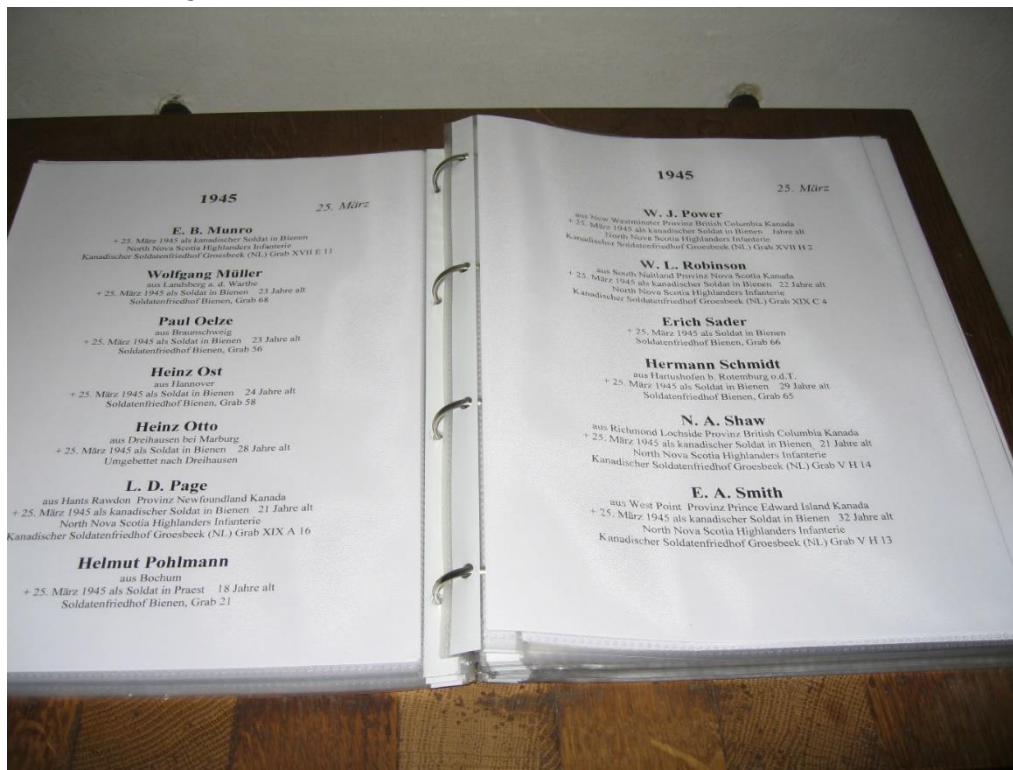

Bienen met kerk op de achtergrond.

Historicus Josef Becker wijst Harriet waar de North Nova's vandaan kwamen.

In de kerk in Bienen ligt de 'Roll of Honour' met de namen van alle slachtoffers van de slag om Bienen: Britse, Canadese en Duitse soldaten bij elkaar. Op het plein voor de kerk herinnert een plaquette aan de muur aan de zware strijd.

In de jaren zestig ontmoet Harriet een meneer Arsenault. Hun gesprek leidt ertoe dat Harriet ontdekt dat hij bij haar vader had gediend. De volgende dag verteld hij haar dat hij zijn oorlogsbruid heeft verteld over de ontmoeting en toen zij vroeg wie Sgt. Smith kreeg hij te horen: 'Hij was degene die in de hoek aan zijn vrouw schreef.'

Vandaar deze foto die hij naar Helen had gestuurd.

